

Verslag Vogelwerkgroep IVN Valkenswaard-Waalre

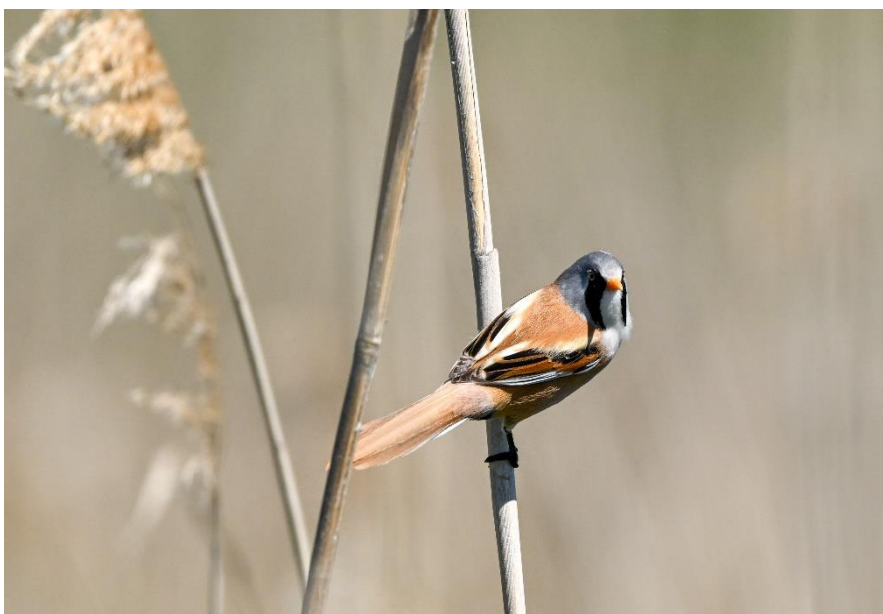
ivn natuur
educatie

Onderwerp: Wandeling Marker Wadden

Datum: 12 mei 2025

Het is 4 februari dit jaar als de Vogelwerkgroep van IVN Valkenswaard-Waalre bij elkaar komt. Tijdens een vergadering komt altijd de jaarkalender weer in beeld. Iemand van ons zal zijn nek uitsteken om de maandelijkse wandeling van mei te organiseren. Doel van de wandeling zijn de Marker Wadden. De organisator is ook snel gevonden. Het lijkt dus allemaal vlot te gaan, totdat er een datum gekozen moet worden. Al snel wordt dat 11 mei. Op Moederdag? Ja, het is niet anders. Op andere dagen lukt het nauwelijks om een groot deel van de groep bij elkaar te krijgen. En op Moederdag lijken in elk geval elf leden te kunnen. Dus worden de tickets besteld en na aandringen ook tikkies gestuurd.

Voor wie het niet kent: de Marker Wadden is een groep bijzondere natuureilanden die zo'n negen jaar geleden verrijzen midden in het Markermeer. Het wordt beschouwd als het nieuwste stukje Nederland. Deze 'windwadden' zorgen ervoor dat de natuur in het gebied weer opleeft. De eilanden met natuurlijke oevers en paaiplaatsen zijn gemaakt van zand, klei en slib uit het Markermeer. Ze geven een enorme impuls aan de leefomstandigheden voor waterplanten, schelpdieren, vogels en vissen. Zo ontstaat hier een waar natuurparadijs (tekst Natuurmonumenten). We weten dat de Marker Wadden de aanwezigheid kent van heel veel baardmannetjes. Ze komen ook elders in het land voor maar de garantie om ze te kunnen spotten, is hier het grootst.

Je kunt de Marker Wadden bereiken met een eigen boot(je) maar dat gaat ons natuurlijk niet lukken. Daarom kiezen we voor de veerboot vanuit Lelystad.

Foto van één van ons op 11 mei gemaakt van een baardman.

Helaas moeten twee leden een week voor vertrek afzeggen. Heel jammer en vooral vervelend voor de vrienden maar we laten de wandeling toch doorgaan. De tickets voor de boot zijn nou eenmaal besteld en betaald. Op dinsdag 6 mei worden nog even de laatste punten op de spreekwoordelijke i gezet. Wie rijdt er? Wie pakt de eerste of de tweede boot terug? Conclusie: dat zien we zondag allemaal wel. Dat is nog eens vlot geregeld niet? Zelfs een speciaal aangemaakte app-groep brengt voor vertrek geen 100% duidelijkheid. Geeft niet. Net als de vogels houden wij ook wel van een beetje vrij denken.

Op vrijdag 9 mei komt één van de leden met het bericht dat we de route naar Lelystad moeten checken. Er zijn heel veel wegwerkzaamheden tussen de belangrijkste verkeersader van het land: Valkenswaard – Lelystad. Op vrijdag blijft het nog redelijk rustig. Het lijkt er op dat we niet om 07.30 uur vertrekken maar een half uur eerder. Op zaterdag wordt dit plan al in de ochtend aangepast. We gaan een kwartier eerder wordt voorgesteld. Dit bericht leidt niet tot nervositeit bij de deelnemers. Dat verandert al heel snel als er een bericht komt van een lid die op zaterdag naar Zeewolde moet. Zij doet daar 2 uur en drie kwartier over. En Zeewolde ligt nog vóór Lelystad.

Het laatste bericht leidt wel tot gekriebel bij enkele leden. Van "A naar Beter" wordt geraadpleegd. Ja, tussen de beide steden worden twee verkeersproblemen gemeld met elk een vertraging van 10 tot 30 minuten. Dus krijgen we mogelijk met een uur vertraging te maken. De nieuwe groepsapp ontploft bijna. Alles kan gebeuren, maar bij 170 kilometer rijden en dan de boot nazwaaien, dat gaat er niet in. We vinden een oplossing (al kostte dat moeite): we vertrekken om 06.45 uur bij IVN. En zo geschiedde.

Op zondagochtend staan tien mensen van IVN in de Bosstraat. Tien mensen? Ja, je leest het goed. Maar één van hen – de man met het jagershoedje – is de privéchauffeur van een deelneemster. Sommige mensen hebben het echt goed geregeld he. De verdeling over twee auto's is snel gemaakt. Vertrekken jongens, want de files wachten op ons.

De route naar Den Bosch verloopt soepeltjes. Geen enkele verkeersopstopping. Klopt ook want die wordt na Den Bosch verwacht. Dus alle matrixborden houden we in de gaten, maar we zien niets oplichten. Een lang verhaal kort: geen enkele file valt ons ten deel. Geen wegwerkzaamheden zijn er te zien. Kortom: we komen bijna anderhalf uur te vroeg aan. We gaan de woorden niet herhalen, maar je kunt je voorstellen dat hierover het laatste woord nog niet is gezegd. Voor de dag zelf gaat het de pret echter niet drukken.

We staan in de haven voor de boot. Er is leven op de veerboot maar we mogen er nog niet op. Geen koffie te krijgen. Wachten tot kwart voor tien. Er zit niet veel anders op dan wachten. Alhoewel. Enkele van ons maken nog even een rondje. Het kunstwerk Exposure wordt van grote afstand bekeken en beoordeeld. Is dat een kunstwerk van een poepende man? De dag is nog vroeg. We lopen ook nog even langs de Batavia. We zijn er nu toch.

Langzaam maar zeker verstrijkt de tijd en rond kwart voor tien gaat de ketting van het hek. We kunnen boarden. Nou dat doen we. Vijf minuten later zitten we in het zonnetje op het dek van de boot. Als we zo'n klein half uur hebben gevaren zien we de eilanden steeds beter. Maar dat niet alleen. We zien ook twee enorme vogels vliegen. Het zal toch niet? Twee grote zeearenden laten zich zien. We zien de "vliegende deuren" weliswaar op afstand maar ze zijn het echt. De eerste foto's zijn meteen gemaakt.

Als we het haventje naderen, valt meteen op dat het aantal insecten aanzienlijk toeneemt. Dat geldt helaas niet alleen voor het havengebied maar ook voor een groot deel van het eiland. Op deze foto is duidelijk te zien dat insectenetters hier een waar wegrestaurant vinden. Het mag en zal onze pret niet drukken. We zijn los.....

Een rietzanger midden in een wolk vliegende insecten

Eenmaal op het eiland is het stilstaan voor de fotografen onder ons. Gele kwikstaarten in overvloed. En dat geldt ook voor rietzangers, witte kwikstaarten, boerenzwaluwen, rietgorzen, kleine karekieten, visdiefjes, kokmeeuwen en nog veel meer. Ons wordt veel gegund, maar stiekem is iedereen in stille afwachting van de baardmannen. Als we die niet kunnen vastleggen dan lijkt de dag alsnog mislukt. Niet helemaal waar natuurlijk, maar het is wel de reden om naar de Marker Wadden te komen.

Nadat we verschillende zang- en watervogels hebben gefotografeerd, waaronder ook de bontbekplevier en kievit kuikens, komt de eerste waarneming van de baardman. We horen hem. Kom op zeg. Waar zit jij of waar zitten jullie? Onze "gebeden" worden verhoord. Al snel na de eerste waarneming zien we een echte baardman in onze buurt. Wauw! Wat een mooie vogel. En wat ben je beweeglijk. Niet echt een fotomodel. Maar dat duurt niet lang. Ineens zien we er een paar vliegen en lukt het om enkele mooie plaatjes te schieten. Maar helaas nog niet voor iedereen. Je moet snel zijn en de camera moet wel meewerken. Het duurt dus even voordat alle fotografen hun plaatjes hebben gemaakt, maar dat is gelukt. Het is genieten geblazen voor iedereen in onze groep.

De man van een baardman

We zien na een tijdje wandelen niet alleen de mannen, maar ook de vrouwen en in het laatste half uur van de wandeling ook een koppeltje met twee jongen in het riet. Ze hoeven niet ver te gaan voor voer. Er zijn insecten in overvloed.

Moeder baardman met jong

Op de terugweg naar het haventje raken we aan de praat met een gids van Natuurmonumenten. Zij vertelt nog allerlei interessante zaken van het eiland. Leuk om te weten. Maar we worden ook getest. Als één van ons vertelt een sprinkhaanrietzanger te hebben gehoord, vraagt ze naar de zangwijze. De uitleg is in de roos. De zang is inderdaad van een sprinkhaanrietzanger en niet van een snor. Die laatste namelijk gaat continue door met ratelen en kan tussentijds ook gewoon ademhalen. De sprinkhaanrietzanger moet daarvoor even stoppen met zingen. En het is alsof de duvel ermee speelt: we horen na een paar honderd meter samen met haar ook de snor. De dag kan werkelijk niet meer stuk.

Voordat we de boot terug pakken, drinken we nog snel een glaasje op het eiland. En op de boot is het bijpraten van een werkelijk fantastische dag. We zijn terecht heel vroeg uit de veren gekomen. Wel moeten we nog vermelden dat er een blijvende discussie zal zijn of we de zwartkopmeeuw nu wel of niet hebben gezien. De kans is niet groot, maar daar komen we nooit meer uit.

Bijlage 1: Overzicht van de waargenomen vogelsoorten

Huismus	Visdief
Boerenwaluw	Fuut
Grote Canadese Gans	Kauw
Meerkoet	Kokmeeuw
Ekster	Spreeuw
Turkse Tortel	Houtduif
Aalscholver	Knobbelzwaan
Kleine Mantelmeeuw	Grauwe Gans
Grote Zilverreiger	Krakeend
Zeearend	Zwarte Kraai
Witte Kwikstaart	Tafeleend
Geoorde Fuut	Gele Kwikstaart
Oeverwaluw	Tapuit
Waterhoen	Roodborsttapuit
Rietgors	Rietzanger
Bergeend	Wilde Eend
Witgat	Slobeend
Bruine Kiekendief	Kievit
Kneu	Kleine Karekiet
Bontbekplevier	Kuifeend
Brandgans	Grote Mantelmeeuw
Cetti's Zanger	Scholekster
Baardman	Waterral
Vink	Sprinkhaanrietzanger
Snor	Tjiftjaf
Zilvermeeuw	

Bijlage 2: Foto's van een aantal waarnemingen

Een boerenwaluw

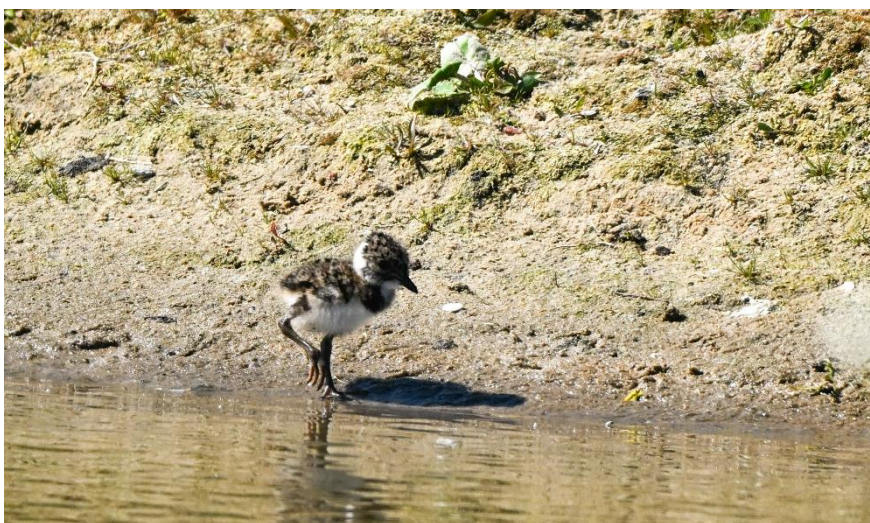
Een bontbekplevier

Een gele kwikstaart

Een wolk aan insecten

Een kuiken van een kievit

Een kuiken van een meerkoet

Een zingende rietgors

Een zingende rietzanger

De man van een slobbeend

De vrouw van een tafeleend

Een visdief

Boven Eén van de twee zeearenden en onder een tapuit

